

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615201450
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1615201450.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Branislav Král a JUDr. Michaela Krajčová v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: N. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. Y. č. XXX, O. Y., o zaplatenie 839,33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 4C/147/2015-119 zo dňa 18.03.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky č. k.: 4C/147/2015-119 zo dňa 18.03.2022 vo výroku o trovách konania m e n í tak, že žalobcovi proti žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 839,33 Eur ako nezaplatenú istinu úveru, ďalej nezaplatených poplatkov 65,74 Eur, nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 69,11 Eur (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru dňa 14.01.2015), nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 1,71 Eur (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), zmluvných úrokov 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 839,33 Eur od 15.01.2015 až do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 839,33 Eur a nezaplatených zmluvných úrokov 69,11 Eur od 15.01.2015 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že dňa 07.08.2013 strany sporu uzavreli úverovú zmluvu č. 66248, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.200,- Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 20.07.2016. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila zmluvné povinnosti, a preto bola listom zo dňa 23.12.2014 vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 14.01.2015. Napriek výzve nebola pohľadávka uhradená.

2. Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 17.09.2018 č. k. 4C/147/2015-42 a) žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 839,33 Eur, zmluvné úroky vo výške 69,11 Eur, úroky z omeškania vo výške 1,71 Eur a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 839,33 Eur od 11.03.2015 až do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 69,11 Eur od 15.01.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, b) vo zvyšnej časti žalobu zamietol, c) žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86,52 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Žaloba bola zamietnutá v časti poplatkov vo výške 65,74 Eur a zmluvných úrokov vo výške 19,90 % ročne z neuhradenej istiny 839,33 Eur od 15.01.2015 do zaplatenia.

3. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu uznesením zo dňa 29.09.2021 č. k. 14Co/31/2019-76 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, v ktorej bol zamietnutý nárok žalobcu na

zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny 839,33 Eur od 15.01.2015 až do zaplataenia a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 5/2021. Jeho právna veta znie: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“

4. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie žalobca v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 19.11.2021 s poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu uviedol, že zmluvné úroky od 15.01.2015 do konečnej splatnosti úveru, t. j. do 20.07.2016, predstavujú 110,46 Eur. Celková výška zmluvných úrokov, teda odmena za poskytnuté finančné prostriedky, prestavovala sumu 394,80 Eur (celková suma, ktorú musí klient zaplatiť 1 594,80 Eur - poskytnutá istina 1.200,- Eur). Od tejto sumy je potrebné odrátať čiastku, ktorú na zmluvné úroky žalovaná zaplatila do zosplatnenia, t. j. 215,23 Eur a rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 17.09.2018 už priznané zmluvné úroky do zosplatnenia vo výške 69,11 Eur (394,80 Eur - 215,23 Eur - 69,11 Eur = 110,46 Eur).

5. Okresný súd právne vec posúdil podľa § 497 a § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

6. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie zostal predmetom konania už len nárok žalobcu na zmluvné úroky vo výške 19,90 % ročne zo sumy 839,33 Eur od 15.01.2015 (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru) až do zaplataenia. Odvolací súd v rámci riešenia právnej otázky nároku žalobkyne na zmluvné úroky po zosplatnení úveru s poukazom na judikát R 5/2021 dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Súd prvej inštancie je v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný týmto právnym názorom odvolacieho súdu, preto po vrátení veci na ďalšie konanie v prvom rade skúmal, na akú celkovú sumu zmluvných úrokov mal žalobca v zmysle úverovej zmluvy nárok voči žalovanej. Zo zmluvy o úvere súd prvej inštancie zistil, že ak by žalovaná zaplatila všetky dohodnuté splátky v zmysle úverovej zmluvy, t. j. 36 splátok po 44,30 Eur, zaplatila by na úver 1 594,80 Eur, z čoho by zmluvné úroky po odpočítaní istiny 1.200,- Eur predstavovali sumu 394,80 Eur. Keďže žalovaná do zosplatnenia úveru už zaplatila na zmluvné úroky sumu 215,23 Eur a súd už žalobcovi predchádzajúcim rozsudkom priznal zmluvné úroky vo výške 69,11 Eur, žalobca má ešte nárok voči žalovanej na zmluvné úroky vo výške 110,46 Eur (394,80 Eur - 215,23 Eur - 69,11 Eur). Súd prvej inštancie preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvné úroky v sume 110,46 Eur a vo zvyšnej časti žalobcom požadovaných zmluvných úrokov po zosplatnení úveru (ktoré v zmysle ním formulovaného petitu len ku dňu rozhodovania súdu o tomto nároku predstavovali sumu 1.198,47 Eur) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prvej inštancie vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplataenie sumy 975,89 Eur (neuhradená istina 839,33 Eur + poplatky 65,74 Eur, vyčíslené zmluvné úroky do zosplatnenia vo výške 69,11 Eur + vyčíslené úroky z omeškania do zosplatnenia vo výške 1,71 Eur). Žalovaná mala úspech v časti sumy 65,74 Eur, t. j. 6,74 % z predmetu konania. Žalobca bol úspešný vo zvyšnej časti 910,15 Eur, t. j. 93,26 %. Vo veci tak bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo voči žalovanej právo na pomernú náhradu účelne vynaložených trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 86,52 % (93,26 % - 6,74 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

8. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý namietal rozhodnutie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania z dôvodu, že s rozhodnutím sa žalobca nestotožňuje, pretože rozhodnutie vo výroku o trovách konania je nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Okresný súd pri rozhodnutí o náhrade trov konania priznal žalobcovi trovy v rozsahu 86,52 %, prvoinštančné a odvolacie, keď pri posudzovaní úspechu a neúspechu prihliadal nielen na úspech v konaní v časti istiny, ale aj v časti príslušenstva, a to vyčíslené úroky a poplatky. Okresný súd takto postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu vo výške 839,33 Eur, ale prihliadol aj na vyčíslené úroky a poplatky. Vzhľadom na viaceré rozhodnutia súdov, ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky pri posudzovaní miery úspechu sa na ne neprihliada,

a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 243/2007 zo dňa 27.11.2008 a rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 10CoPr 2/2016 zo dňa 27.07.2016. Obdobne rozhodli odvolacie sudy aj v iných veciach, napr. rozhodnutia Krajského súdu Nitra sp. zn. 12Co 145/2017, sp. zn. 25Co 40/2018, sp. zn. 25Co 90/2018, rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1Co 70/2018, Krajského súdu Žilina, sp. zn. 9Co 52/2019, Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Co 14/2019, a ďalšie. V podanom odvolaní ďalej žalobca tvrdil, že súd nemal pri posudzovaní miery úspechu prihliadať na úspech v časti príslušenstva, teda vyčíslené úroky a poplatky, ale mal prihliadať na úspech v konaní iba v časti istiny, a následne mal dospieť k záveru, že v konaní bol úspešný žalobca v rozsahu 100 %. Keďže žalovaná istina vo výške 839,33 Eur bola žalobcovi priznaná v celom rozsahu, súd mal priznať žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 388 CSP rozhodnutie okresného súdu v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobcovi prizná náhradu trov prvoinštančného konania a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

10. Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a napadnutý výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania je potrebné zmeniť (§ 388 CSP).

11. Podaným odvolaním sa žalobca domáhal priznania náhrady trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko podľa jeho názoru, súd prvej inštancie nesprávne posúdil jeho nárok na náhradu trov konania, keď pri určovaní úspešnosti, resp. neúspešnosti strán sporu vzal zreteľ aj na žalobou požadované úroky a poplatky, teda nie len na istinu.

12. Úroky sú príslušenstvom pohľadávky, t. j. veci hlavnej podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a znášajú osud hlavnej veci. Preto ak sú úroky uplatnené spolu s istinou, netvoria osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí. Vzhľadom na to pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nie je možné vziať do úvahy kapitalizovanú hodnotu príslušenstva - v danom prípade úrokov, ako to urobil v prejednávanej veci súd prvej inštancie. Inými slovami, ak bol žalobca v spore plne úspešný pokiaľ ide o istinu, vznikol mu nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu bez ohľadu na to, že v časti úrokov, resp. poplatkov bola žaloba zamietnutá. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. 10. 2015 sp. zn. 2 MCDo 13/2014. I keď toto rozhodnutie sa týka určenia tarifnej hodnoty veci pre účely výpočtu advokátskej odmeny, je použiteľné aj v predmetnej veci (Najvyšší súd SR tu zaujal stanovisko, že nemožno určiť tarifnú hodnotu veci ako súčet hodnoty veci a kapitalizovanej hodnoty príslušenstva).

13. V prejednávanom prípade je nesporné, že žalobcovi bola žalovaná istina vo výške 839,33 Eur priznaná v celom rozsahu, taktiež žalobca bol úspešný aj v odvolacom konaní (sp. zn. 14Co/31/2019) v celom rozsahu, keď Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14Co/31/2019-76 zo dňa 29.09.2021 na základe odvolania žalobcu, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

14. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, v zmysle ktorej pri rozhodovaní o práve strany sporu na náhradu trov konania je v takýchto prípadoch potrebné vychádzať výlučne z úspechu strany sporu vo vzťahu k uplatňovanej istine, nehľadiac na prípadný neúspech v časti príslušenstva. Zmluvné úroky, úroky z omeškania, ako aj ďalšie príslušenstvo istiny (napr. poplatky), ktoré boli uplatnené spolu s istinou, netvoria osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie viacerých samostatných vecí.

15. Na základe vyššie uvedeného potom vyplýva, že odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (výrok III.) nie je vecne správny. Preto odvolací súd tento odvolaním napadnutý výrok v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a pôvodného odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Ostatné výroky rozsudku súdu prvej inštancie (výrok I. a II.) neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť.

17. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v predmetnom odvolacom konaní úspešný, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon _____ pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).
Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).
Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).